

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010495
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219010495.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného D. D., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.11.2019 č. k. 18T/68/2019-97, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.06.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.11.2019 č. k. 18T/68/2019-97 bol obžalovaný D. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 23.03.2018 v čase od 14.56 hod. do 15.40 hod. v meste Šamorín, okres Dunajská Streda, na ulici Gazdovský rad na parkovisku pre motorové vozidla násilím vnikol do tam zaparkovaného nákladného motorového vozidla značky Peugeot Boxer, bielej farby s evidenčným číslom BA-185 ZR tým spôsobom, že skrutkovačom vypáčil zámok na dverách zo strany vodiča a následne zo sedadla spolujazdca odcudzil 1 športovú látkovú tašku značky H&M, v ktorom sa nachádzal 1 zimný kabát značky Timberland a z úložného priestoru na prednom paneli vozidla odcudzil 1 dámsky prsteň zo žltobieleho kovu v strede prstene s osadeným diamantom, nezistenej hmotnosti a 1 dámsku retiazku zo žltého kovu s prívieskom v tvare srdca s osadenými diamantami, čím S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, J. spôsobil škodu krádežou vo výške 575,-Eur a takto konal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 č. 2T/52/2016 zo dňa 07.06.2016, právoplatným dňa 07.06.2016 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za tento skutok okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň okresný súd obžalovanému podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému S. C., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I. XXXX/XX, J. vo výške 575,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodeného S. C., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I. XXXX/XX, J. so zvýškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 97-99 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2019 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Dunajská Streda. Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, resp. náhrade škody, či ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o uloženie trestu za spáchaný trestný čin, okresný súd u obžalovaného pri posudzovaní pohľadujúcich a priťažujúcich okolností zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 36 písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu vzhľadom na rovnovážny pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) okresný súd ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúci život i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonný.

Okresný súd zaradil obžalovaného pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému S. C., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I. XXXX/XX, J., vo výške 575,- Eur, v zmysle odborného vyjadrenia a vo zvyšku poškodeného odkázal na civilný proces, keďže dokazovanie ohľadne výšky zvyšku škody nad rámec vyčíslenia podľa odborného vyjadrenia by presiahlo potreby trestného konania.

Proti tomuto rozsudku zhlásil obžalovaný bezprostredne po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2019 odvolanie čo do výroku o treste (č. I. 96 spisu), ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza (č. I. 101-102 spisu).

Obžalovaný v písomne podanom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku a prejavil účinnú ľútosť. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného a na okolnosti prípadu a prevýchovu obžalovaného postačuje trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne trest odňatia slobody s podmienečným odkladom. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby eventuálne trest odňatia slobody s podmienečným odkladom.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 01.06.2021 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu.

Zástupca Krajskej prokuratúry Trnava uviedol, že z pohľadu prokuratúry je napadnutý rozsudok príliš mierny, ale vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora je potrebné odvolanie obžalovaného ako absolútne nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby bol obžalovanému znížený trest, vzhľadom k tomu že skutok bol spáchaný v roku 2018, urobil vyhlásenie, priznal sa k spáchaniu skutku, skutok oľutoval, vzhľadom na jeho prevýchovu postačuje miernejší nepodmienečný alebo podmienečný trest.

Obžalovaný uviedol, že sa pripája k návrhu obhajcu a udáva, že všetko ľutuje.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si závery napadnutého rozsudku, ohľadom uloženia trestu obžalovanému, v značnej miere osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania

nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchateľa môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013).

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosť potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne v tomto smere aplikoval u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený). Následne prvostupňový súd správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd správne rozhodol, keď obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému Andrejovi Mrkvi vo výške 575,- Eur a vo zvyšku poškodeného odkázal na civilný proces. Takto uložený trest odvolací súd považuje za spravodlivý a primeraný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

Skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku a prejavil účinnú ľútosť okresný súd zohľadnil tak, že aplikoval u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval.

V súvislosti s návrhom obžalovaného ohľadom uloženia trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby eventuálne uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom odvolací súd poukazuje na trestnú minulosť obžalovaného. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný má evidovaných 22 priestupkov, väčšina pre porušenie pravidiel cestnej premávky. Rovnako z odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, pričom trestného činu krádeže sa dopustil 8-krát začo bol opakovane odsúdený aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom ani tieto zjavne nevedli k náprave obžalovaného, aby sa nedopúšťal opakovane trestnej činnosti. V osobe obžalovaného tak odvolací súd vidí špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, na ktorého nie je možné pôsobiť len podmieneným trestom odňatia slobody, keď ani predchádzajúce odsúdenia nemali na neho prevýchovný účinok. Uloženie 12-mesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody, považuje odvolací súd vzhľadom na osobu obžalovaného síce za zákonný, ale neprimerane mierny, vzhľadom však na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného nemohol odvolací súd uložiť obžalovanému prísnejší trest, po ktorom by mohol vysloviť názor, že sa jedná aj o trest spravodlivý. Odvolací súd len záverom neodpustí poznamenať k osobe obžalovaného (aj napriek tomu, že obžalovaný vzhľadom na svoj postoj k trestnej činnosti, nebude možno schopný porozumieť výchovnému apelu súdu) to, že pokiaľ sa obžalovanému javí trest odňatia slobody na 12-mesiacov nepodmienečného trestu odňatia slobody s poukazom na jeho trestnú minulosť (špeciálny recidivista vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti), ako neprimerane prísny, mal by sa skôr zamyslieť nad sebou, nad svojim konaním a snažiť sa o nápravu, nie za každú cenu o zmiernenie trestu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 odsek 4, § 170 odsek 6 Trestného poriadku (per analógiám).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.